

VERSLAG van de vergadering van de Statencommissie Wonen, Maatschappij en Cultuur van 15 december 2008 in het Provinciehuis

Aanwezig:

Drs. B. Nugteren (voorzitter), mw. M. Haak-Griffioen (gedeputeerde), mw. A.H. Raven BA (gedeputeerde), drs. W.M. de Jong (gedeputeerde), mw.dr. F.M. Alsem (VVD), mw. drs. C.G.M. van Benthem (PvdA), mw. L.C. Dekkers-Raadsen (CDA), J. Fastl (GroenLinks), mw.dr. J.M. de Heer-Verheij (ChristenUnie), ir. C.L. Jonkers (MooiUtrecht), Y. Lutfula (SP), mw. H. Nap (CDA), mw. A.M.A. Pennarts-Pouw (GroenLinks), drs. P.C. Pollmann (PvdA), mw. drs. R.C.M. Stadhouders (CDA), mw.dr. J.C.M. Versteeg (D66), drs. R. de Vries (D66), mw. H.D.I. Walta auf 'm Keller (VVD) alsmede G.J. van der Werff (VVD);

Met kennisgeving afwezig:

Mw. F. Bichbich (SP) en dr. R. Bisschop (SGP);

Van ambtelijke zijde aanwezig: L.C.A.W. Graafhuis (griffier) en mw. G. van Weerd (verslag).

1. Opening

De voorzitter opent de vergadering met een woord van welkom. De berichten van verhindering worden doorgenomen.

2. Mededelingen en ingekomen stukken

a. 2008WMC134 kwartaaloverzicht wachtlijsten jeugdzorg (inclusief bijlagen)

Mevrouw Haak informeert de commissie WMC over de laatste stand van zaken wachtlijsten jeugdzorg. Zij heeft van BJZU een brief ontvangen waarin wordt aangegeven met welke problemen BJZU te kampen heeft gehad. Op basis van nieuwe systemen kan BJZU in het 1^e en 2^e kwartaal 2009 verregaand tegemoet komen aan de eisen en wensen van de provincie, dat wil zeggen in het 1^e kwartaal voor 80% en in het 2^e kwartaal voor 90%. Vanaf het 3^e kwartaal zijn de systemen in BJZU volledig op orde.

De heer Lutfula vraagt waarom het aantal aanmeldingen bij BJZU maar blijft stijgen.

Mevrouw Versteeg vraagt of ook de zgn. second best zorg in kaart wordt gebracht, nu BJZU een nieuw systeem gaat hanteren dat tegemoet komt aan de wensen van de provincie.

Mevrouw Pennarts stelt de volgende vragen:

- Hoe is het mogelijk dat de commissie WMC plotseling te horen krijgt dat er 49 kinderen bij het AMK wachten? De afspraak met het AMK is altijd geweest dat er geen wachtlijst zou zijn.
- Hoe worden G.S. door BJZU op de hoogte gesteld van de cijfers en de wachtlijsten?
- Ook zijn er kinderen bij BJZU die wachten op toewijzing van jeugdhulpverlening. Gaat het hier om kinderen die voor het loket wachten, dus nog niet aan hulp toekomen van BJZU?
- Voor wat betreft de wachtlijsten, vraagt zij of kinderen die second best hulp ontvangen van de wachtlijsten worden afgevoerd.

- In het verleden werd deze commissie ook geïnformeerd over het soort hulp waarop kinderen wachten (ambulante zorg, pleegzorg, residentiële zorg e.d.). Nu worden er totaal cijfers gepresenteerd. Zij vraagt of voortaan in rapportages ook kan worden aangegeven op welke zorg de kinderen wachten.

Mevrouw De Heer constateert dat de commissie WMC in de notitie van 28 november jl. wordt verzekerd dat de 49 kinderen op de wachtlijst bij het AMK voor eind december zijn opgepakt. Zij vraagt of die verzekering nog steeds gestand kan worden gehouden.

Mevrouw Alsem constateert dat cliënten voor de Jeugd-GGZ en LVG niet bij de wachtlijst worden meegeteld. Zij vraagt of deze kinderen vroeger wel werden meegeteld. Het onderscheid tussen residentieel en intensief ambulante zorg wordt niet meer in de wachtlijstrapportage meegenomen; zij vraagt naar de reden daarvan.

De heer Jonkers spreekt zijn verontrusting uit over voorliggende cijfers. Aangegeven wordt dat de wachtlijst AMK voor eind december zal worden opgepakt, echter, dat zegt niets over de status van die zaken. Sinds 1 november wachten er 14 cliënten op toewijzing jeugdhulpverlening, echter, niet wordt aangegeven wanneer zij die jeugdhulpverlening kunnen verwachten. In voorliggende rapportage ontbreken in die zin duidelijke termijnen. Er zijn 146 kinderen die langer dan 9 weken op de wachtlijst staan. Ondanks het feit dat er voortdurend extra gelden voor de jeugdzorg worden ingezet, krijgt de heer Jonkers niet het gevoel dat er daadwerkelijk progressie wordt geboekt in de jeugdzorg. Meerdere malen werden er door BJZU toezeggingen gedaan die niet zijn waargemaakt. Hij vraagt wat de garantie is dat de toezeggingen binnen de termijnen die mevrouw Haak noemde, nu wél worden nagekomen.

Mevrouw Van Benthem verwijst naar de bijlage. Het lijkt erop dat BJZU steeds een bepaalde voorraad kinderen behoudt; daar komt men kennelijk niet onder uit. Zij vraagt wat de gedeputeerde gaat ondernemen om het aantal wachtende kinderen te verminderen.

Mevrouw Haak hoopt dat een aantal vragen van de commissie zal worden beantwoord tijdens de presentatie van de directeur BJZU in deze vergadering over de stand van zaken bedrijfsvoering BJZU.

Inderdaad werd G.S. laat geïnformeerd over de ontwikkelingen rond de wachtlijst. In de notitie komt naar voren dat zij daar haar verontrusting over heeft uitgesproken. Zij wil voortaan direct geïnformeerd worden, zodra er sprake is van het ontstaan van een wachtlijst en zo heeft zij dat ook met BJZU afgesproken.

De belofte is gedaan dat de wachtlijst AMK voor 1 januari 2009 zal zijn opgelost. Zij gaat ervan uit dat die belofte wordt nagekomen.

Zij onderschrijft dat ook de second best hulp aan kinderen op een transparante manier in de rapportages zal worden meegenomen; een en ander wordt in kaart gebracht.

De kinderen die wachten op jeugd GGZ worden niet in de wachtlijst meegeteld. Vroeger was dat ook niet het geval.

Gevraagd is hoe de wachtlijsten kunnen worden verminderd terwijl er toch steeds meer meldingen zijn dan verwacht. Dat is een moeilijk probleem. Zij wijst erop dat het programma Utrechtse Jeugd Centraal met vernieuwende projecten werkt waardoor in de jeugdzorg getracht wordt de druk van de ketel te halen. Daarmee wordt ingezet op een verbeteringsslag en op het beheersen van wachtlijsten.

Onderzocht wordt waarom het aantal meldingen stijgende is. Opvallend is wel dat die ontwikkeling zich niet bij andere Bureaus Jeugdzorg voordoet. Het wordt dan wel heel moeilijk

te achterhalen waar die toename door wordt veroorzaakt. Tot op heden is dat onduidelijk gebleven.

Mevrouw Versteeg begrijpt van mevrouw Haak dat de second best hulp vanaf 1 januari 2009 in kaart wordt gebracht. Mevrouw Haak bevestigt dit. Ook beaamt zij de opmerking van mevrouw Versteeg dat de prestatieafspraken met BJZ voor 2009 in de begroting kunnen worden teruggevonden.

Mevrouw Pennarts heeft de indruk dat er al jarenlang sprake is van een “ijzeren voorraad” kinderen op de wachtlijst. Kennelijk stagneert de doorstroming structureel. Zij meent dat naast alle vernieuwingsactiviteiten, toch vooral BJZU dat aantal wachtenden kan verminderen. Bij de goedkeuring van de financiële injectie van € 2 miljoen is toegezegd dat de wachtlijsten eind 2009 op nul komen te staan. Zij wil daaraan blijven vasthouden.

Mevrouw Haak memoreert het convenant dat met het ministerie is afgesloten en dat nu ten uitvoer moet worden gebracht. Met IPO wordt gesproken over de voorwaarden en op welke manier dat gestalte moet krijgen. Met de extra investering wordt ingezet op nul wachtlijst. Het ministerie heeft tevens toegezegd dat er 7% groei zal worden gefinancierd. Dat is een nieuw element. Wanneer er boven op de 7% nog meer toeloop is op jeugdzorg, dan gaan er opnieuw problemen ontstaan. Nooit kan met volledige zekerheid worden gezegd dat de wachtlijsten zijn opgelost, immers, dat hangt af van de instroom. Daarnaast is er de kwaliteitsimpuls van het programma Utrechtse Jeugd Centraal waarmee kwalitatief getracht wordt oplossingen te vinden. Hoe beter men preventief aan de slag kan gaan, hoe meer kinderen zich voor jeugdzorg zullen aanmelden. Goed moet worden gevolgd hoe een en ander zich gaat ontwikkelen. Om die reden is het van groot belang dat de beleidsinformatie goed op orde is.

Op een vraag van de voorzitter zegt mevrouw Haak toe dat de wachtlijsten voortaan een nadere specificering naar soort zorg zullen bevatten, zoals door de commissie werd gevraagd.

- b. *Boekwerk van Collectie naar Connectie*** (uitgebracht ter gelegenheid van het symposium over dit provinciale beleidsthema)
Mevrouw Raven deelt mede dat dit boekwerk is uitgereikt aan gemeenten en musea tijdens het symposium van 1 december jl. De inhoud is een uitwerking van de provinciale cultuurnota.
- c. *2008WMC 125 Termijnagenda***
Zie punt 5.
- d. *Memorandum mw. Dekker van 24 juni 2008: resultaten prestatieafspraken 2007 Bureau Jeugdzorg Utrecht en prestatieafspraken 2008***
- e. *Voorlopig programma tweedaagse excursie 26 en 27 februari 2009***
- f. *Memorandum van gedeputeerde Krol over de motie Rijnenburg***

Mededelingen mevrouw Raven

Mevrouw Raven memoreert dat P.S. tijdens de behandeling van de cultuurnota hebben gevraagd in hoeverre Mekx en Dansers toch kunnen worden gesubsidieerd, eventueel uit het Fonds Cultuurparticipatie of via de Sociale Agenda. Tijdens de vorige P.S.-vergadering is ook besloten om € 2 miljoen voor de Jeugdzorg te subsidiëren uit de portefeuille van mevrouw Haak. In diezelfde lijn wordt voorgesteld de subsidie voor Mekx en Dansers uit het Fonds Cultuurparticipatie te betalen. Dit

gezelschap heeft het afgelopen jaar een bedrag van € 11.000 ontvangen. Het gezelschap zal een bedrag van € 11.400 worden toegekend gedurende de komende 4 jaar.

Mevrouw Raven memoreert dat P.S. haar heeft gevraagd in hoeverre RTV Utrecht gekoppeld kan worden aan de Vrede van Utrecht. Tijdens het gesprek met RTV Utrecht zijn verschillende varianten naar voren gekomen. Heel nadrukkelijk wordt gekeken naar de link tussen RTV Utrecht en de Vrede van Utrecht.

Mevrouw Raven deelt mede dat na een spannende stemming is besloten dat het Europees Jeugd Olympisch Festival in 2013 in Utrecht zal worden gehouden.

3. Verslag vergadering statencommissie WMC van 17 november 2008

Het verslag van deze vergadering wordt vastgesteld.

4. Rondvraag

De heer De Vries memoreert dat Utrecht de start van de Tour de France is misgelopen. Hij heeft begrepen dat er wellicht een tweede poging wordt ondernomen. Hij vraagt of de gemeente Utrecht een brief naar de organisatie van de Tour de France wil verzenden, mede namens G.S. Alvorens al die stappen worden gezet, wil hij eerst in deze commissie spreken over de wenselijkheid om al dan niet een tweede poging te doen om de Tour de France op een later tijdstip binnen te halen. Hij vraagt dienaangaande om een toelichting.

Mevrouw Raven memoreert dat de Tour de France tot de portefeuille van de heer Binnekamp behoort. Wel kan zij vragen over deze kwestie beantwoorden.

Het gemeentebestuur van Utrecht tracht met de organisatie van de Tour de France een afspraak te maken over de start van dit evenement in 2013 in Utrecht. De brief, die de stad Utrecht destijds van de Tour de France organisatie ontving, bevatte nl. de volgende opening: wanneer de start van het evenement binnen 10 jaar weer in Nederland zou plaatsvinden, zou de startplaats Utrecht kunnen zijn. De stad Utrecht wil niet jaar op jaar voor dit evenement lobbyen. Alleen wanneer van tevoren duidelijk is dat de start van de Tour in 2013 in Utrecht tot de mogelijkheid behoort, wil de stad daaraan meewerken. G.S. hebben zich nog niet over deze kwestie beraden. T.z.t. zal zij daar op terugkomen.

De heer De Vries constateert dat de start van de Tour de France in 2009 niet in Utrecht zal plaatsvinden. Dat betekent dat men met een nieuw feit te maken krijgt, wanneer nu getracht wordt de start van de Tour in 2013 naar Utrecht te halen. Wat hem betreft vereist dat wel een nieuw besluit van P.S. Mevrouw Raven meent dat er geen sprake is van een nieuw feit. Al eerder is uitgesproken dat provincie en stad voorstander zijn van de start van de Tour in Utrecht.

De voorzitter gaat ervan uit dat de commissie t.z.t. nader over deze kwestie geïnformeerd zal worden door gedeputeerde Binnekamp.

Mevrouw Dekkers memoreert dat nieuwbouwprojecten in Nederland momenteel stagneren. Dat geldt ook voor de provincie Utrecht. Zij vraagt of G.S. op dit moment iets ondernemen richting gemeenten en woningbouwcorporaties. Zij vraagt hoe het staat met de afspraak om eerst binnenstedelijk te bouwen en pas daarna te kijken naar de randen van de stad.

De heer De Jong antwoordt dat er morgen een bijeenkomst in het provinciehuis zal plaatsvinden waarvoor woningbouwcorporaties, projectontwikkelaars en gemeentebesturen zijn uitgenodigd. Gesproken zal worden over de actuele situatie op de woningmarkt en welke mogelijke denkrichtingen er zijn om problemen op te lossen. De uitkomsten van de discussie kunnen eventueel worden gebruikt voor het ontwikkelen van voorstellen. De provincie trekt zich het probleem aan, echter, de provincie is niet in staat om die problemen op te lossen. Eerst worden de reacties van de verschillende partijen afgewacht en welke mogelijke oplossingsrichtingen er zijn waar de provincie iets in zou kunnen

betekenen. Voorzichtigheid is geboden. De heer De Jong wil voorkomen dat er onterechte verwachtingen worden gewekt.

5. Termijnagenda

De voorzitter vraagt aandacht voor het programma ten behoeve van het werkbezoek van de commissie RGW op 26 en 27 februari a.s.

De heer De Vries verwijst naar het memo van de heer Krol over de motie Rijnenburg. Hij verzoekt in de termijnagenda als moment van afhandeling van deze motie 9 maart 2009 op te nemen.

De voorzitter zegt dat toe.

6. Samenwerkingsagenda

Reeds eerder is medegedeeld dat dit punt van de agenda is afgevoerd. T.z.t. zal de voortgangsrapportage Samenwerkingsagenda in deze vergadering aan de orde worden gesteld.

7. Statenvoorstel Startersfonds provincie Utrecht 2009

De heer V.d. Werff laat het volgende weten:

- Zijn fractie staat positief tegenover het initiatief om starters aan woningen te helpen.
- Tussen provincie en gemeenten is er sprake van een spanningsveld, als het gaat om het bedienen van deze markt. In het voorstel staat dat er gemeenten zijn die om principiële redenen geen startersleningen willen verstrekken. Weten starters de provincie wel te vinden als het gaat om een starterslening; worden aanvragers wel doorverwezen?
- Via deze startersleningen wordt het tekort aan inkomsten van burgers gesubsidieerd. Feitelijk zouden de woningen goedkoper moeten worden. Hoe kan de provincie traceren, dat mensen van een starterslening afmoeten wanneer hun inkomen gaat stijgen?
- De VVD heeft wel twijfels over de dekking uit de algemene middelen. Zijn fractie vraagt zich af of dat wel de juiste financieringsmethode is.

Mevrouw De Heer vindt voorliggend voorstel een goede uitwerking van de eerder besproken kaders. Zij vraagt of de huidige financieel-economische situatie aanleiding geeft na te gaan of op termijn het budget voor de startersleningen kan worden verhoogd. Het voorgestelde aantal van 300 startersleningen is feitelijk een druppel op een gloeiende plaat.

De heer Fastl memoreert dat zijn fractie eerder heeft gevraagd naar de verdeling van budgetten over gemeenten, gelet op de behoeften in gemeenten aan startersleningen. Op technische gronden bleek dat moeilijk uitvoerbaar te zijn. Zijn fractie accepteert dat, mits de toezegging wordt nagekomen dat enkele gemeenten extra startersleningen kunnen verstrekken wanneer andere gemeenten minder leningen uitgeven omdat daar minder behoefte aan is.

De heer Pollmann vindt dit een goed voorstel omdat daarmee de juiste doelgroep wordt bereikt. Ook kan hij zich vinden in de voorgestelde methode om gemeenten te benaderen en in het aantal startersleningen. Zijn fractie kan dan ook van harte met dit voorstel instemmen.

Mevrouw Dekkers laat weten dat ook het CDA dit een prima voorstel vindt. Wel heeft haar fractie moeite met het feit dat gemeenten die meewerken, niet financieel worden beloond ten opzichte van gemeenten die niet meewerken. Zij vraagt of het toch nog mogelijk is gemeenten die wel mee willen werken financieel voordeel te geven.

Mevrouw Versteeg memoreert dat haar fractie in mei 2008 al heeft aangegeven geen voorstander van dit Startersfonds te zijn. Nu ligt de uitwerking van dit principe voor en haar fractie wil dit voorstel op technische gronden beoordelen.

- Op pag. 2 wordt aangegeven dat er gemeenten zijn die om principiële redenen geen startersleningen willen verstrekken. Dienaangaande zal de stand van zaken in het komende jaar in beeld worden gebracht. Haar vraag is of voor de komende P.S. vergadering kan worden gemeld welke gemeenten niet bereid zijn een starterslening te verstrekken.
- Daaruit volgt haar vraag hoe door de provincie wordt gehandeld met een starter zonder lokale binding en met teweinig inkomen, die in een gemeente wil wonen waarin geen starterslening wordt verstrekt: gaat de provincie zelf de loketfunctie invullen?

De heer Lutfula laat weten dat ook de SP positief is over voorliggend voorstel. Hij sluit zich aan bij veel vragen die reeds gesteld zijn. Hij beperkt zich tot de vraag hoe bekendheid aan de regeling wordt gegeven zodat burgers weten dat deze regeling bestaat; gaat dat via hypotheekverstrekkers en banken?

De heer Jonkers sluit zich aan bij de vraag van de SP. Zijn fractie is positief over de uitwerking van dit startersfonds. Toch heeft hij de indruk dat dit fonds weinig transparant is voor de potentiële aanvrager die bij drie instanties een overeenkomst moet aangaan.

Op pag. 2, deelnemingsovereenkomst, wordt aangegeven dat de Stichting Volkshuisvesting Nederland gebruik kan maken van specifieke ervaring en deskundigheid van het Rabo Bouwfonds en de door haar gecontroleerde groep van vennootschappen. Zijn vraag is hoe onafhankelijk dit instituut eigenlijk is.

De heer De Jong laat het volgende weten:

- Er zijn gemeenten die geen starterslening willen verstrekken aangezien ze het onverantwoord vinden om schulden van starters te laten oplopen; door het verstrekken van startersleningen neemt het volume van schuld verder toe. Voorts zijn er wellicht gemeenten die niet willen meewerken aan de voorwaarde die de provincie stelt ten aanzien van provinciale binding in plaats van plaatselijke binding. Die gemeenten willen dan hun eigen startersregeling hanteren die samen met VROM wordt opgezet. De provincie kan gemeenten niet dwingen mee te werken aan het provinciale startersfonds; het gaat hier om autonomie van gemeenten.
- Beter ware het dat er geen startersfonds nodig was wanneer woningen goedkoper zouden zijn geweest, echter, de werkelijkheid is weerbarstig.
- De inkomens van deelnemers worden 1 x per 3 jaar getoetst. Wanneer het inkomen teveel stijgt, dan komt de renteloosheid van de lening te vervallen.
- Het fonds wordt gevuld uit de Algemene Middelen. Feitelijk gaat het hier om een interne lening. De rentekosten van de lening worden gedekt uit het fonds; dit komt niet ten laste van de Algemene Middelen. De mate van risico's zijn ingeschat en deze wordt buitengewoon gering geacht.
- Naar aanleiding van de opmerking van de ChristenUnie, memoreert hij dat P.S. zelf de kaders hebben gesteld voor dit Startersfonds. Wanneer P.S. na een evaluatie tot de conclusie zouden komen dat er veel meer startersleningen nodig zijn, dan kunnen daarvoor alsnog voorstellen worden ontwikkeld. Op dat moment zal er een nieuwe afweging moeten worden gemaakt. Op dit moment wil hij vasthouden aan de kaders die P.S. hem hebben meegegeven.
- Het CDA vroeg of gemeenten, die wel willen meewerken, kunnen worden beloond. Feitelijk gebeurt dat al. Het budget is nu verdeeld op basis van alle gemeenten. Indien een aantal gemeenten niet meewerkt, dan worden deze gemeenten na een jaar van de herverdeling van de overblijvende middelen uitgesloten.
- Op de vragen van mevrouw Versteeg laat de heer De Jong weten dat nu nog niet bekend is welke gemeenten niet willen meewerken aan het Startersfonds. Uit een peiling blijkt dat

gemeenten positief tegenover dit fenomeen staan. Hij gaat er dan ook van uit dat zoveel mogelijk gemeenten willen meewerken. P.S. zullen over een jaar een rapportage ontvangen. Mevrouw Versteeg vraagt of P.S., voorafgaand aan de volgende P.S.-vergadering, een overzicht kan ontvangen van gemeenten die wel een starterslening verstrekken; dat is deels een antwoord op haar eerdere vraag. De heer De Jong zegt dat toe.

- De provincie heeft voor wat betreft het Startersfonds voor de individuele burger geen loket. Het gaat hier om een regeling waaraan VROM, de provincie en gemeenten deelnemen. Daar waar gemeenten niet kunnen bijdragen, zal de provincie dat overnemen (de zgn. 2e stroom), echter, de loketfunctie moet wel bij de gemeente blijven. Om de transparantie van de regeling te bevorderen, is gekozen voor één loket bij de gemeenten. De starter heeft derhalve uitsluitend met de gemeente te maken. Het Startersfonds wordt via de gemeentehuizen bekend gemaakt. Overigens wordt ook op de website van de provincie bekendheid aan de regeling gegeven.
- De heer Jonkers stelde een vraag over de onafhankelijkheid van de SVN. De SVN doet veel met revolving funds en heeft bepaalde kennis en deskundigheid nodig om dat goed te kunnen beheren; die kennis wordt via het Rabo Bouwfonds ingekocht. De heer Jonkers meent dat die specifieke kennis niet bij een bankconcern behoeft te worden ingekocht. Voorts is hij van mening dat, wanneer gemeenten niet willen meewerken aan het uitgeven van startersleningen, potentiële huizenkopers toch de mogelijkheid moeten krijgen om aan een provinciale starterslening te kunnen komen. Zijn fractie is van mening dat dit voorstel een provinciale dekking moet bevatten. De heer De Jong antwoordt dat gemeenten die niet willen meewerken, niet aan de constructie bijdragen. Een starter die in zo'n gemeente woont, zal via de andere stroom bediend moeten worden; betrokkene kan wel degelijk een beroep doen op het startersfonds. Een en ander wordt door SVN uitgevoerd. Mevrouw Versteeg vraagt via welk loket aanvragers dat dan kunnen doen. De heer De Jong gaat ervan uit dat dit via de gemeentehuizen zal gaan. Hij weet dat niet zeker, maar zal daar later op terugkomen.

De heer V.d. Werff heeft de indruk dat er toch wat rechtsongelijkheid kan gaan ontstaan. Wanneer het principe "gelijke monniken, gelijke kappen" niet opgaat, dat is het de vraag of de provincie aan deze regeling moet meewerken. Iedereen in de provincie moet toegang tot de regeling hebben.

De heer De Jong verwijst naar pag. 1 van de notitie Startersfonds, waar wordt aangegeven dat het VROM-aandeel van 50% voorwaardelijk is. Gemeenten moeten invulling geven aan de loketfunctie, anders komt het 50% VROM aandeel niet beschikbaar. De provincie neemt het deel over van gemeenten die geen geld beschikbaar stellen voor de startersregeling. Ook in dat geval moeten gemeenten invulling geven aan de loketfunctie, willen zij het 50% aandeel van VROM niet in gevaar brengen. De voorzitter begrijpt dat voor alle inwoners van de provincie Utrecht dezelfde regeling geldt, zij het dat de financiering daarvan verschillend kan zijn.

De heer De Jong verwijst dienaangaande naar het statenvoorstel waarin wordt aangegeven dat het VROM startersfonds, waarin de provincie participeert, de voorwaarde stelt dat gemeenten de loketfunctie moeten vervullen. Wanneer gemeenten niet financieel willen bijdragen, dan moeten ze desondanks toch de loketfunctie invullen. De organisatorische afhandeling wordt bij de SVN neergelegd. Hij kan zich niet voorstellen dat gemeenten, die zelf geen kosten hoeven te maken, hun eigen inwoners een starterslening onthouden.

De voorzitter stelt voorafgaand aan de komende P.S.-vergadering extra toelichtende informatie van de portefeuillehouder op prijs, zodat volstrekt helder is dat er geen sprake is van rechtsongelijkheid.

De heer De Jong meent dat voorliggend voorstel volstrekt helder is. Hij weet niet wat hij daaraan moet toevoegen.

Mevrouw Versteeg vraagt een toelichting op de percentages van de regeling.

De heer De Jong antwoordt dat men altijd op 100% uitkomt, ook wanneer een gemeente niet aan de regeling wil bijdragen. In dat laatste geval draagt de provincie niet 25% maar 50% bij. De startersleningen blijven voor de aanvrager dan ook volstrekt gelijk.

De heer V.d. Werff begrijpt dat een gemeente die om principiële redenen niet meewerkt, voordeel heeft omdat de provincie bijspringt. Hij vindt dit een merkwaardige gang van zaken.

De heer Jonkers kan zich voorstellen dat er meer gemeenten zijn die niet aan de regeling willen meewerken, omdat de provincie bereid is hun aandeel over te nemen. Dat kan betekenen dat de toekenning van leningen er heel anders uit gaat zien dan in voorliggend voorstel wordt aangegeven. Hij vraagt hoe in dat geval met de verdeelsleutel van startersleningen over gemeenten wordt omgegaan.

Mevrouw De Heer constateert dat er in de discussie zaken naar boven komen die bepaald niet nieuw zijn.

De heer Jonkers sluit zich aan bij de eerdere opmerking van de voorzitter. Hij pleit voor een verduidelijkende notitie. Een en ander is hem nog niet voldoende duidelijk.

De heer De Jong zet uiteen dat bij de verdeling een inschatting is gemaakt op basis van de toen beschikbare gegevens; die verdeling komt bepaald niet uit de lucht vallen. Hij gaat ervan uit dat die verdeling de werkelijkheid zal benaderen.

Hij zegt toe dat hij, voorafgaand aan de volgende P.S. vergadering, een verduidelijkende notitie aan P.S. zal voorleggen over de loketfunctie van gemeenten en de rechtsgelijkheid van de regeling over alle gemeenten. Tevens zal er een overzicht komen van gemeenten die hebben toegezegd aan de regeling te zullen meewerken.

De voorzitter rondt de discussie over dit onderwerp af.

8. Statenbrief motie Leerstoel Vrede van Utrecht

De heer Lutfula stelt de volgende vragen:

- Voor wat betreft het programma voor studenten, lijken jonge onderzoekers en jonge docenten niet bij de inschaling betrokken te worden. Hij vraagt of dat juist is. Zijn fractie wil nadrukkelijk aandacht aan jonge docenten. Dan snijdt het mes aan twee kanten: aandacht voor talentvolle studenten en aandacht voor de talentvolle docenten.
- Hij vraagt of er nagedacht wordt over de vraag in hoeverre het doorlopen van dit programma ook meerwaarde heeft voor de arbeidsmarkt, in de vorm van een extra certificaat.

Mevrouw Versteeg kan ermee instemmen dat het nu gaat om een visiting professorship, gevestigd in Utrecht, in plaats van een reizende leerstoel. Zij begrijpt dat de leerstoel wordt ondergebracht bij de faculteit Geesteswetenschappen. Zij meent dat geschiedenis onder de faculteit Letteren valt. Zij vraagt waarom is gekozen voor de faculteit Geesteswetenschappen. Bij het excellentieprogramma wordt ingegaan op het organiseren van een grote manifestatie/presentatie/uitvoering en een feest. Het deel over het feest roept bij haar fractie wat vragen op. De uitwerking van een motie kan toch niet inhouden dat er geld in een feest wordt geïnvesteerd.

De heer Pollman merkt op dat zijn fractie geheel met dit voorstel kan instemmen. In de bijlage wordt aangegeven hoeveel formatieplaatsen het betreft en wat de kosten daarvan zijn. Het voorstel wordt gefinancierd binnen de bestaande middelen in samenwerking met de universiteit van Utrecht en waar mogelijk ook de gemeente Utrecht. Hij gaat ervan uit dat ook de provincie een financiële bijdrage gaat

leveren; wordt dan een beroep gedaan op het fonds voor de Vrede van Utrecht? Is daarmee wel rekening gehouden?

Mevrouw Stadhouders deelt mede dat haar fractie tevreden is over de uitwerking van deze motie. Haar fractie geeft in overweging een openbare lezing of een lezingencyclus aan de leerstoel te koppelen omdat daarmee een breder publiek kan worden bereikt. Dat geldt ook voor een publicatie.

De heer Fastl vindt een brede lezing beter dan een feest. Hij sluit zich aan bij de financiële vraag van de PvdA. De uitwerking van de leerstoel moet voorts vooral worden overgelaten aan de Universiteit van Utrecht omdat daar de meeste expertise voorhanden is.

Mevrouw De Heer meldt dat de heer Van Kranenburg helaas verhinderd is de bespreking van dit agendapunt bij te wonen. Haar fractie is zeer tevreden over de uitwerking van de motie en zij spreekt daarvoor haar dank uit. Het is een goede zaak dat de leerstoel past in het bredere programma van de Universiteit van Utrecht.

Mevrouw Walta auf 'm Keller laat weten dat de VVD zich in dit voorstel kan vinden. Het is een verbetering dat het accent nu op Utrecht komt te liggen zodat mensen naar Utrecht komen in plaats van omgekeerd. Ook de VVD heeft opgemerkt dat de financieringsmogelijkheden nog niet zijn uitgewerkt. Haar fractie staat op het standpunt dat de financiering van de leerstoel wel binnen budget moet blijven. Melding wordt gemaakt van alle landen die bij de Vrede van Utrecht betrokken worden. Zij mist in dat overzicht Oostenrijk.

Mevrouw Raven dankt de commissie voor het positieve oordeel over de uitwerking van de motie die een wat andere wending heeft gekregen dan oorspronkelijk de bedoeling was. Voorts laat zij het volgende weten:

- De Universiteit van Utrecht neemt de Leerstoel Vrede van Utrecht op in de eigen programmering.
- Inderdaad worden er veel jongeren bij dit project betrokken, w.o. studenten. Vooral zal er aandacht worden besteed aan de talentvolle docenten; hopelijk gaat het dan ook om jonge docenten.
- Een afsluiting mag een feestelijk karakter hebben, waarin vooral het uitdragen van het excellente karakter voorop moet staan.
- De formatieplaatsen zijn in het programma van de Universiteit van Utrecht opgenomen.
- Inderdaad valt geschiedenis onder Geesteswetenschappen.
- De suggestie van het CDA ten aanzien van het houden van een openbare lezing die voor alle inwoners van Utrecht toegankelijk is, is wat haar betreft een goede aanvulling op dit voorstel. Ook zou het goed zijn de resultaten van het visiting professorship in een publicatie op te nemen, zodat daarvan breed kennis genomen kan worden.
- Over de financiën vindt nog overleg plaats. Nog niet duidelijk is wat de totale kosten zullen zijn. Wel is het duidelijk dat het uit de bestaande middelen moet komen, bv. uit de Vrede van Utrecht. Het is niet de bedoeling dat er op de Algemene Middelen een beroep zal worden gedaan. T.z.t. volgt hierover een voorstel.

De voorzitter constateert dat het voorstel brede instemming en enthousiasme bij de commissie oproept.

9. Statenbrief verdeling fonds erfgoedparels

De heer Lutfula vraagt waarom ervoor gekozen is een gedeelte van het budget voor het industrieel erfgoed over te hevelen naar het budget voor de kerken. Hij constateert dat er veel aanvragen zijn ingediend. Hij vraagt welke andere aanvragen gehonoreerd zouden zijn, wanneer er voldoende budget

zou zijn geweest. Hebben die aanvragers de mogelijkheid om het komende jaar opnieuw een subsidieverzoek bij de provincie in te dienen?

Mevrouw Versteeg meent dat de overheveling van het resterende bedrag voor industrieel erfgoed naar het budget voor de kerken niet de uitwerking is van de motie. D66 wil dat resterende bedrag toevoegen aan het budget 2009 industrieel erfgoed. Zij memoreert dat CDA, VVD, D66, SGP en ChristenUnie de desbetreffende motie van 17 december 2007 hebben ondersteund. Zij leest vervolgens de desbetreffende motie voor. O.a. komt daarin naar voren dat wanneer tijdens deze periode additionele middelen nodig blijken te zijn voor restauraties, er bij de behandeling van de begroting 2009 een voorstel voor aanvulling van het fonds aan P.S. zal worden voorgelegd. Wanneer er teweinig geld beschikbaar is voor restauratie van kerken danwel industrieel erfgoed, dan hadden G.S. een voorstel kunnen voorleggen bij de begrotingsbehandeling. Zij vraagt waarom G.S. daarvan hebben afgezien. Relatief zijn er weinig aanvragen voor het industrieel erfgoed binnengekomen. Haar fractie zou het toejuichen wanneer de provincie daar proactiever op zou gaan sturen, gelet op het Venster voor Industrieel Erfgoed. Wanneer het budget voor het industrieel erfgoed naar de kerken wordt overgeheveld, dan is er geen sprake meer van een Parelfonds maar van een Kerkenfonds. Zij wijst er op dat er industrieel erfgoed is, dat “staat te springen om restauratie”. Zij betreurt het dat de motie, die D66 tijdens de P.S. vergadering van 17 december jl. heeft ingediend, met verzoek tot verruiming van te restaureren objecten van het Parelfonds, niet is aangenomen. In GM Kwadraat wordt gesignaleerd dat de rijkssubsidies te streng zijn voor wat betreft de uitbreiding van de rijksmonumentenlijst, zodat veel cultureel erfgoed tussen 1940-1958 niet in aanmerking komt voor subsidie van het rijk. Op pag. 2, punt 1, aanscherping van de subsidieregeling, wordt voorgesteld om bij overvraag prioritering voor industrieel erfgoed mogelijk te maken. Zij vraagt of die voorwaarde ook voor de kerken geldt. Voorts kan haar fractie instemmen met een adviescommissie voor het industrieel erfgoed, mits ook de kerken daarbij worden betrokken. Inzake de vervolprocedure voortgang vraagt zij of het gewijzigde besluit niet ter kennisneming maar ter bespreking aan de commissie kan worden voorgelegd.

De heer Pollmann stelt de volgende vragen:

- Waarom is Station op wielen in Houten afgewezen?
- Waarom wordt het bedrag van € 150.000,- industrieel erfgoed toegevoegd aan het subsidieplafond 2009 voor de kerken? Zijn fractie wil dit bedrag beschikbaar houden voor industrieel erfgoed.
- Kan het gewijzigde besluit ter besluitvorming (en niet ter kennisneming) aan de commissie worden voorgelegd?

Mevrouw Stadhouders heeft begrepen dat de vaststelling van de regeling een verantwoordelijkheid is van G.S. Zij vraagt of dat juist is. Het gaat hier om een tweejarige regeling en in 2009 zal worden besproken of en hoe daarmee moet worden verdergegaan. Zij verzoekt of voorafgaand aan de begrotingsbehandeling duidelijk kan worden gemaakt hoe met deze regeling moet worden omgegaan, voorzien van een grondige evaluatie en een voorstel voor het vervolg. In de motie wordt aangegeven dat, wanneer er teweinig middelen zouden zijn, G.S. een begrotingsvoorstel hadden kunnen doen. Zij kan zich voorstellen dat G.S. dit nog niet hebben willen doen omdat er nog zoveel onduidelijkheid is over de rijksfinanciering voor de monumentale kerken. Op pag. 2 van de notitie wordt aangegeven dat de aanvragen van de overige kerken zijn afgewezen. Zij vraagt of dat is gelegen in de aanvragen zelf of het gevolg is van een prioritering in relatie tot de hoogte van het budget; krijgen die kerken komend jaar bij de volgende ronde een nieuwe kans?

Het CDA is van mening dat het schot in de financiën van dit fonds flexibel mag zijn. Wel is het goed na te gaan hoe volgend jaar het aantal aanvragen voor industrieel erfgoed zich ontwikkelt. G.S. mogen

daar flexibel mee omgaan, echter, voorkomen moet worden dat aanvragen industrieel erfgoed onvoldoende zouden kunnen worden gehonoreerd door overheveling van het budget naar de kerken. Mevrouw Versteeg vraagt hoe de uitspraak van mevrouw Stadhouders, dat zij er geen probleem mee heeft dat G.S. flexibel met het budget omgaat, zich verhoudt tot de motie van het CDA waarin het uitgangspunt is een evenredige verdeling van middelen tussen kerkelijk en industrieel erfgoed. Mevrouw Stadhouders memoreert dat het hier gaat om een globaal uitgangspunt maar het hoeft niet persé om een evenredige verdeling te gaan.

Mevrouw Versteeg geeft aan dat D66 de motie toch op een andere manier heeft geïnterpreteerd. Mevrouw Stadhouders vraagt vervolgens naar de criteria voor industrieel erfgoed; hebben die criteria te maken met waardstelling of kansrijkheid van de herbestemming? Een adviescommissie voor industrieel erfgoed is een goed voorstel maar voor het kerkelijk erfgoed is dat minder nodig omdat daar al een waardstelling onderligt waar het gaat om rijksmonumentale kerken.

De heer Fastl memoreert eerdere bespreking van de motie in de commissie RGW. Duidelijk werd toen dat in de motie wordt bedoeld op een evenredige verdeling van het budget voor kerkelijk en industrieel erfgoed. Ook zijn fractie is van mening dat het resterende budget voor het industrieel erfgoed niet naar het budget voor de kerken moet worden overgeheveld.

Als criterium wordt de top 100 voor het Industrieel Erfgoed genoemd, echter, slechts 2 aanvragen zijn gehonoreerd. Aandacht vraagt hij voor de Machinefabriek de Hollandse IJssel in Oudewater. Het is opmerkelijk dat de provincie bereid is mee te werken aan sloop van die fabriek. Met dit fonds kan wellicht een creatieve oplossing worden gevonden voor het behoud van die fabriek. Al met al meent hij dat het resterende bedrag voor het industrieel erfgoed zeer goed besteed kan worden. Hij verwacht dat er op die manier mee wordt omgegaan.

Mevrouw De Heer vraagt waarom het Station op wielen in Houten buiten de boot gevallen. Ook zij vraagt waarom het bedrag van € 150.000 voor industrieel erfgoed wordt toegevoegd aan het budget voor de kerken.

Mevrouw Walta auf 'm Keller sluit zich in grote lijnen aan bij de vragen van D66. Een evenredige verdeling van het budget over het kerkelijk en het industrieel erfgoed gaat ook de VVD ter harte.

Mevrouw Raven zet uiteen dat een evenredige verdeling van het budget inderdaad het uitgangspunt van de motie is geweest en dat blijft ook overeind. Echter, geconstateerd werd dat vele kerken een aanvraag hebben ingediend terwijl er weinig aanvragen voor industrieel erfgoed zijn binnengekomen. Dat is een gevolg van het feit dat kerken hun aanvragen al kant en klaar hadden, gezien eerdere aanvragen bij het rijk. Zij kregen toen nul op rekest wegens beëindiging van de rijksregeling. De aanvragen voor het Industrieel Erfgoed zijn nog niet zo ver. P.S. hebben een Venster voor industrieel erfgoed vastgesteld; dat bevat 20 objecten voor industrieel erfgoed. Overigens maakt de machinefabriek Oudewater daar geen deel van uit, maar wel de Touwslagerij in Oudewater.

Mevrouw Walta auf 'm Keller vraagt waarom er een prioritering voor het industrieel erfgoed wordt voorgesteld, terwijl er zo weinig aanvragen binnenkomen.

Mevrouw Raven zet uiteen dat er vele aanvragen voor kerken binnenkomen maar slechts twee daarvan konden worden gehonoreerd. Het gaat om grote bedragen. Wanneer er bv. vier projecten worden ingediend, dan is prioritering nodig gelet op de grote bedragen die met restauraties gemoeid zijn. Overigens is er bij de kerken al een duidelijke prioritering toegepast door de RACM. D66 pleitte voor een meer proactieve sturing van de provincie inzake restauratie industrieel erfgoed. Ook dat is gebeurd. De provincie heeft met 8 aanvragers gesproken over de mogelijkheden, echter, deze bevonden zich nog in een ontwikkelfase. Gesproken is met:

- de visrokerij Muis in Spakenburg
- Lubro in Utrecht
- de draadnagelfabriek in Utrecht
- Villa Jongerius
- Defensierrein in Woerden
- de Touwslagerij in Oudewater
- De Veerensmederij in Amersfoort
- Rohm en Haas in Amersfoort.

Alleen de laatste twee aanvragen waren zover dat zij een concreet plan konden indienen; hun subsidieaanvraag in het kader van het Parelfonds kon dan ook worden gehonoreerd. Bij kerken gaat het uitsluitend om restauratie terwijl het bij industrieel erfgoed gaat om restauratie én ontwikkeling en dat maakt dergelijke aanvragen complex.

Mevrouw Versteeg sluit zich aan bij de vraag van de VVD waarom er geprioriteerd moet worden in het industrieel erfgoed terwijl vele aanvragen nog niet gereed zijn voor indiening. Overigens is dat gegeven juist extra reden om het resterende budget industrieel erfgoed vast te houden voor de toekomst; mogelijk kunnen er volgend jaar veel meer aanvragen voor industrieel erfgoed worden verwacht.

De heer Jonkers begrijpt dat het rijk een bedrag van € 50 miljoen beschikbaar stelt voor restauratie van kerken terwijl de provincie nu een bedrag van € 150.000,-, dat bestemd was voor de restauratie van industrieel erfgoed, wil overhevelen naar de kerken. Dat is dubbel op en hij kan zich daar niet in vinden. Hij vraagt waarom het bedrag van € 150.000,- niet is toegekend als deelsubsidie voor het Station op wielen in Houten.

Mevrouw Raven vervolgt dat de aanvraag voor Station op wielen is afgewezen omdat reeds gestart was met de restauratie, alvorens de aanvraag was ingediend. Wel kreeg de stichting de gelegenheid om subsidie aan te vragen voor onafhankelijke onderdelen van het restauratieplan waarmee nog een start moest worden gemaakt. De aanvraag gaf echter onvoldoende inzicht in de onderdelen van het restauratieplan waarmee al dan niet was gestart; ook werden de verplaatsingskosten van het station onvoldoende inzichtelijk gemaakt. Om die reden werd deze aanvraag afgewezen.

Vragen zijn er gesteld over de overheveling van het resterende bedrag van € 150.000 voor het industrieel erfgoed naar de kerken. Zij begrijpt dat de commissie daar niet veel voor voelt. G.S. zijn uitgegaan van 3 aanvragen voor industrieel erfgoed waarvan er 2 conform het gevraagde bedrag konden worden gehonoreerd en 13 aanvragen voor de kerken waarvan er slechts 1,5 kon worden gehonoreerd, nl. de kerken in Wilnis en in Benschop. Bij de kerken is sprake van een grote restauratieachterstand en om die reden vindt het college van G.S. het een goede zaak om het resterende bedrag voor het industrieel erfgoed over te hevelen naar het budget 2009 voor de kerken.

Gevraagd is de wijziging van de regeling ter besluitvorming aan de commissie voor te leggen. Op 17 december 2007 is het beleid ten aanzien van de erfgoedparels in een kadernotitie vastgelegd. Toen werd ook vastgesteld dat de uitwerking van het beleid een bevoegdheid is van G.S.

De heer Pollmann erkent dat de uitvoering van de regeling bij G.S. ligt. Het gaat er nu om dat G.S. de regeling willen veranderen en hij vraagt die wijziging ter besluitvorming aan de commissie voor te leggen. Mevrouw Raven is van mening dat de regeling niet wordt gewijzigd.

De voorzitter wijst erop dat het kader wel wordt gewijzigd. De motie is destijds met een duidelijke richtlijn aangenomen voor wat betreft de evenredige verdeling van het budget, en is daarmee onderdeel van het beleidskader geworden. Indien G.S. nu de evenredige verdeling willen loslaten, dan dient daarover wel een expliciet besluit door P.S. te worden genomen.

Mevrouw Raven zegt toe dat zij zich hierover zal beraden. Eventueel zal zij hierover een apart besluit aan P.S. voorleggen.

G.S. hebben geen extra budget aangevraagd bij de begrotingsbehandeling 2009 omdat het hier gaat om een regeling voor twee jaar. Zij wil eerst die termijn afwachten. Het is niet goed om al direct na inwerkingtreding van de regeling, extra budget aan te vragen. Overigens is het ook mogelijk om dergelijke beleidsaangelegenheden bij de voorjaarsnotabespreking mee te nemen.

Mevrouw Versteeg blijft erbij dat de motie onduidelijk is geformuleerd omdat deze op verschillende manieren wordt geïnterpreteerd.

Mevrouw Stadhouders wil op basis van voortschrijdend inzicht bij de voorjaarsnotabehandeling de balans opmaken voor wat betreft de verdeling Fonds erfgoedparels.

Overigens kan zij zich voorstellen dat er op langere termijn apart beleid voor het industrieel erfgoed moet worden ontwikkeld, gelet op complexiteit en herbestemming. Zij wijst erop dat de regeling Erfgoedparels over een jaar zal eindigen. Dan moet worden nagedacht over de vraag welke regeling zich het beste voor een categorie leent. Kerken en industrieel erfgoed zijn twee zeer verschillende categorieën die nu in één regeling zijn samengevoegd.

De heer Jonkers meent dat er ook tal van kerken zijn die een herbestemming krijgen; in die zin ziet hij geen verschil met industrieel erfgoed.

Mevrouw Stadhouders geeft aan dat de regeling erfgoedparels uitsluitend betrekking heeft op de restauratie van rijksmonumentale kerken. In een nieuwe regeling kan ook de herbestemming erbij worden betrokken.

De heer Jonkers stelt voor de regeling op termijn integraal te herbezien.

Naar aanleiding van een opmerking van de voorzitter, geeft mevrouw Raven aan dat het budget van het fonds Erfgoedparels afkomstig is van het budget dat bestemd was voor het voorfinancieren van de restauratie van kerken.

De heer De Vries bestrijdt dit. De provincie kreeg geld terug van monumenten die niet gerestaureerd waren. Het ging niet alleen om kerken maar ook om andere monumenten. Op verzoek van met name de confessionele partijen werden de kerken later aan dit fonds toegevoegd.

Mevrouw Raven en de voorzitter benadrukken dat dit niet uitsluitend de wens was van de confessionele partijen.

Mevrouw Raven memoreert dat de Tweede Kamer inderdaad een motie heeft aangenomen over restauratie van kerkelijk en industrieel erfgoed. Het gaat om een budget van € 50 miljoen voor heel Nederland. Twee projecten in Utrecht kunnen op rijksfinanciering rekenen, nl. kasteel Haarzuilens en de Barbarakerk in Vreeswijk. Deze kerk stond als tweede op de provinciale lijst en werd daarvan afgevoerd gelet op de rijkssubsidie die wordt verstrekt.

De heer Jonkers blijft erbij dat het bedrag van € 150.000,- beschikbaar moet blijven voor industrieel erfgoed.

Mevrouw Raven zegt nogmaals dat de aanvragen voor het industrieel erfgoed veel complexer en omvattender zijn dan die voor de kerken. Van 13 kerken is een verzoek binnengekomen terwijl het industrieel erfgoed slechts 3 aanvragen indienden waarvan er 2 zijn gehonoreerd. Zij wijst erop dat, wanneer zij een budget niet uitgeeft, er in P.S. een discussie over onderbesteding zal gaan ontstaan. De heer De Vries kan zich niet in deze argumentatie vinden. Wanneer de gedeputeerde goed kan onderbouwen waarom er sprake is van onderbesteding, dan zullen P.S. zich daarin schikken.

Mevrouw De Heer krijgt de indruk dat de discussie onnodig op scherp wordt gezet. De gedeputeerde zoekt het goede voor de monumenten in Utrecht en legt dit voorstel op grond van praktische overwegingen voor. Duidelijk is dat het industrieel erfgoed een langere aanloop nodig heeft en op

termijn zijn er meer aanvragen te verwachten. Nadenken over nieuw beleid op termijn lijkt haar een goede zaak.

De heer Fastl wijst nogmaals op de machinefabriek te Oudewater die zich ook in de top 100 bevindt. Het is hem volstrekt onduidelijk waarom de provincie steun verleent aan sloop van deze fabriek. De gedeputeerde gaf aan dat veel industrieel erfgoed te maken krijgt met een functieverandering. Het bijzondere van de machinefabriek te Oudewater is juist dat deze na renovatie geen functieverandering nodig heeft.

Mevrouw Walta auf 'm Keller vraagt of P.S. een apart voorstel tegemoet kunnen zien voor de overheveling van € 150.000 industrieel erfgoed naar het fonds voor de kerken.

Mevrouw Stadhouders benadrukt dat beslist niet alleen de confessionele partijen zich hebben ingezet voor de restauratie van kerken. Kerken zijn erfgoed die van groot belang zijn, welke bestemming ze ook krijgen. Overigens is het industrieel erfgoed het CDA even lief. Nogmaals stelt zij voor om voor de toekomst een aparte regeling voor het industrieel erfgoed te ontwerpen.

Gehoord de discussie, constateert de voorzitter het volgende:

- In de aanloop naar de volgende begroting, bv. bij de behandeling van de voorjaarsnota, zal worden nagedacht over het beleid ten aanzien van het industrieel erfgoed.
- Indien G.S. van oordeel blijven dat er eenmalig een budget van € 150.000 industrieel erfgoed moet worden overgeheveld naar het budget van de kerken, dan is daarvoor een apart P.S.-voorstel noodzakelijk.

10. Statenvoorstel prestatieovereenkomst Zorgeloos Wonen

Mevrouw Van Benthem kan zich in dit veelomvattende en duidelijke plan vinden. Zij stelt de volgende vragen:

- Van de € 2,3 miljoen gaat € 1,7 miljoen naar de uitvoering. Een bedrag van € 5 ton wordt bestemd voor het programma Utrechtse Jeugd Centraal. Zij vraagt hoe wordt gehandeld wanneer het begrote bedrag voor de uitvoering wordt overschreden; wordt het bedrag van € 5 ton voor UJC dan automatisch minder?
- In de tekst wordt gesproken over het budget voor het programma UJC waar een tekort is. Zij vraagt dienaangaande om een toelichting.

Mevrouw Nap kan zich in dit voorstel vinden dat goed aansluit bij het programma van het CDA. Zij vraagt hoe de lessen, die geleerd zijn in de levensloopbestendige wijk Veenendaal-Oost, worden meegenomen naar Zeist-Oost. Haar fractie heeft er geen bezwaar tegen wanneer een resterend bedrag van € 5 ton eventueel wordt overgeheveld naar UJC.

Mevrouw De Heer vindt dit een mooi project. Wel vraagt zij of P.S. een rol hebben in de vaststelling van deze overeenkomst, gelet op de vaststelling van de kaders voor Wel Thuis. Mogelijk dat dit voortkomt uit het besluit over de financiën. Zij sluit zich aan bij de vraag van het CDA in hoeverre de lessen die zijn geleerd met de ontwikkeling van de levensloopbestendige wijken in de provincie Utrecht worden meegenomen. In dit voorstel komt dat element niet terug. Ingeschat wordt dat er voor de realisatie van de uitvoeringsplannen € 5 ton minder nodig zal zijn. Zij vraagt of die benadering realistisch is, gezien het huidige economische klimaat. Voorkomen moet worden dat het project Zorgeloos Wonen achteraf toch met een tekort geconfronteerd wordt. Voor wat betreft de procedure, wijst zij er op dat overblijvende budgetten normaliter terugvloeien naar de algemene reserve. P.S. hebben afgesproken dat extra middelen voor dat programma beschikbaar

worden gesteld, wanneer zich een tekort voordoet. Het is haar niet duidelijk waar het tekort is bij het programma Utrechtse Jeugd Centraal.

Mevrouw Pennarts sluit zich aan bij de reeds gestelde vragen over de financiën. Eerder zijn de bestuurlijke hobbels in de samenwerking met de gemeente Zeist aan de orde geworden. Nu is er een prestatieovereenkomst afgesloten tussen Zeist en de provincie. Op welke wijze worden eventuele problemen in de toekomst ondervangen?

De heer Van der Werff kan zich geheel vinden in het concept van levensloopbestendig wonen. Toch heeft hij wat aanvullende vragen. Het is hem niet duidelijk of de doelstelling van de levensloopbestendige wijken (grotere diversiteit, minder verhuisbewegingen en minder opname in verzorgingshuizen) wordt bereikt. Er zullen 110 zorgwoningen gerealiseerd worden. Niet duidelijk is hoe die woningen in de wijk worden gespreid. Spreker pleit voor brede spreiding van zorgwoningen over de wijk. Aangegeven wordt dat prestaties moeilijk afdwingbaar zijn. Hij vraagt concreet wat daarmee wordt bedoeld.

Hij is er altijd van uitgegaan dat er pas sprake zou zijn van overheveling van budget wanneer zich in het programma UJC een aantoonbaar tekort zou voordoen. Hij vraagt of dat nu het geval is.

De heer Jonkers memoreert dat Wel Thuis in principe zou doorlopen tot 2015. Echter, uit de stukken blijkt dat het programma doorloopt tot zelfs het jaar 2023. Het is een utopie om te veronderstellen dat met het nu vast te stellen budget kan worden volstaan. Hij is er dan ook op tegen om een deel van het budget naar UJC centraal over te hevelen. Het deel van het budget voor de uitvoeringsplannen, dat niet wordt uitgegeven, moet worden gereserveerd voor toekomstige kosten. Wanneer er een tekort is op het programma UJC, dan dient daarover een apart voorstel aan P.S. te worden voorgelegd.

De heer Lutfula laat weten dat zijn fractie moeite heeft met het slopen van woningen in de wijk Kerkebosch, omdat daar het grotendeels sociale woningen betreffen terwijl er veel minder sociale woningen voor terugkomen. Wel kan zijn fractie zich vinden in het voorstel om overblijvende gelden over te hevelen naar UJC.

Mevrouw Versteeg sluit zich aan bij eerdere vragen over de overheveling van overblijvende gelden naar het programma van UJC. Overigens is D66 groot voorstander van het ontwikkelen van levensloopbestendige wijken.

Mevrouw Haak licht toe dat in deze prestatieovereenkomst met name de investeringen van de provincie Utrecht worden vastgelegd. Het gaat hier om een totale herstructurering van een wijk en dat vergt enorme investeringen. De provincie wil in die totale herstructurering richting geven aan de tot standkoming van voorzieningen op het gebied van zorg, welzijn en wonen. Over die rol van de provincie worden in deze overeenkomst afspraken gemaakt. Het bedrag wat daarvoor staat, is ook het bedrag dat wordt uitgegeven en daardoor is ook duidelijk hoeveel geld er over blijft. Bij het project zijn vele andere partijen betrokken met een eigen financiële verantwoordelijkheid. Het is dus niet mogelijk dat de provincie aan het eind van het project wegens een financieel tekort alsnog zou moeten bijspringen.

In een eerdere P.S.-vergadering is afgesproken dat er nog € 1,9 miljoen moet worden gevonden in de portefeuille van gedeputeerde Haak. Afgesproken is dat bedrag te laten rusten op het programma UJC. Zij heeft wel de eis gesteld dat, wanneer er in haar portefeuille op een ander gebied geld over blijft, dat bedrag niet terugvloeit naar de algemene reserve zolang er nog bij UJC een financieel gat is. Het voorstel houdt in nu ruim € 5 ton over te hevelen naar UJC, zodat het totale tekort op dit programma wordt verminderd tot € 1,4 miljoen. Wanneer er op andere plekken in haar begroting geld zal overblijven, dan zal ook dat worden gebruikt om het tekort voor UJC op te lossen. Het kan toch niet zo

zijn dat een portefeuillehouder alleen moet zorgen voor de minnen in een begroting maar niet voor de plussen. Dat zou onredelijk zijn. Zij hoopt dat de commissie zich in deze benadering kan vinden.

Mevrouw Alsem memoreert de afspraak dat, wanneer het jeugdbeleid met een financieel tekort wordt geconfronteerd, G.S. dat met P.S. zouden bespreken. Echter, dat is niet gebeurd, aangezien alle geplande activiteiten nog moeten worden uitgevoerd. Zij staat op het standpunt dat het tekort nog niet is aangetoond.

Mevrouw Pennarts memoreert dat het budget van € 20 miljoen voor het programma UJC redelijk krap begroot was. Zij vond het merkwaardig dat dit budget met € 2 miljoen werd gekort gelet op het IPO verdrag. Nu wordt er weer een bedrag van € 5 ton uit een ander project naar UJC geschoven. Dat is volstrekt niet transparant en inzichtelijk. Zij stelt dan ook voor dit bedrag eerst naar de algemene reserve te laten terugvloeien.

Mevrouw Van Benthem sluit zich aan bij de woorden van GroenLinks. In voorliggend statenvoorstel wordt daadwerkelijk gesproken over een tekort in UJC. Wanneer dat enkele weken geleden inzichtelijk was gemaakt, dan was er wellicht een ander besluit door P.S. genomen over het bedrag van € 1,9 miljoen.

Mevrouw Versteeg sluit zich aan bij de laatste twee spreeksters.

Mevrouw Haak benadrukt dat zich in het programma UJC nog geen tekort voordoet. Het beschikbare budget van € 20 miljoen zal ook daadwerkelijk voor dit programma worden ingezet. Toen er met het ministerie een convenant werd afgesloten, waarvan de kosten uitkwamen op € 1,9 miljoen, is er voor een technische oplossing gekozen. Feitelijk heeft dat niets te maken met UJC maar om technische reden is ervoor gekozen dit tekort op UJC te laten rusten. Zodra alle gelden zijn opgemaakt, mag zij bij P.S. terugkomen om € 1,9 miljoen op te halen. Nu blijft er geld over in haar portefeuille. Zolang zij in haar portefeuille wordt geconfronteerd met een tekort als gevolg van het convenant met het ministerie, is het niet redelijk overblijvende gelden uit haar portefeuille naar de algemene reserve te laten terugvloeien. Zij is het wel met de commissie eens dat het hier om een bijzondere constructie gaat.

De heer Jonkers is het niet met die benadering eens. Wanneer zich een tekort zou voordoen in UJC dan moet dat op de juiste wijze verantwoord worden. De nu voorgestelde overheveling van gelden is echter volstrekt niet transparant. Wanneer een deel van het uitvoeringsgeld voor Zorgeloos Wonen overblijft, dan moet dat in reserve blijven staan. Na goedkeuring van P.S. kan dat geld een andere bestemming krijgen.

Mevrouw Haak herhaalt dat zij een technische oplossing voorstelt. Duidelijk is dat UJC uiteindelijk zal worden geconfronteerd met een tekort van € 1,9 miljoen. Het convenant werd door het ministerie opgelegd en de kosten daarvan werden in de eigen portefeuille gevonden. Het is zeker niet zo dat zij met allerlei potjes wil gaan schuiven.

De voorzitter constateert dat de gedeputeerde zegt dat UJC met een tekort geconfronteerd wordt als gevolg van het convenant met het ministerie. Mevrouw Haak voegt eraan toe dat in het coalitieakkoord is afgesproken dat het convenant door Den Haag is opgelegd maar wel bij haar portefeuille hoort en ook in haar portefeuille financieel moet worden gedekt. Daar is zij nu mee bezig.

Mevrouw Alsem steunt de interpretatie van mevrouw Haak; vooralsnog moet het geld uit de eigen portefeuille van mevrouw Haak worden opgevangen. Wanneer dat een probleem wordt, kan zij op de steun van de VVD rekenen. De VVD is niet tegen voorliggend voorstel.

Mevrouw De Heer meent dat de commissie inhoudelijk niet echt van mening verschilt maar dat de discussie zich vooral richt op de procedure. Zij wil deze kwestie eerst met haar fractie bespreken.

Mevrouw Pennarts laat weten dat zij punt 4 uit het voorstel niet steunt (het niet bestede bedrag aanwenden voor het dekken van het tekort op UJC). Het bedrag van € 5 ton moet terugvloeien naar de reserve. Wanneer er extra gelden nodig zijn voor UJC, dan verwacht zij daarvoor een afgerond voorstel in plaats van het schuiven met potjes.

De PvdA en D66 sluiten zich aan bij GroenLinks.

De voorzitter constateert dat dit voorstel niet als sterstuk aan P.S. zal worden gepresenteerd; ten aanzien van punt 4 uit het voorstel zijn er amendementen te verwachten.

Mevrouw Haak wil toch haar beantwoording afmaken.

De provincie Utrecht is betrokken bij het vervolg. De provincie neemt deel aan de stuurgroep die met de verdere uitwerking doorgaat. De leermomenten en verworven kennis uit eerdere processen worden in voorliggend programma meegenomen. De provincie treedt ook in die zin op als aanjager en stimulator. De VVD stelde een vraag over de spreiding van de zorgwoningen. Het concept van een levensloopbestendige wijk is dat er in de wijk een servicepunt aanwezig is en dat de zorgwoningen in de nabijheid van de zorgverlening worden gepositioneerd. De spreiding van zorgwoningen over de wijk is dan ook beperkt.

Naar aanleiding van de vraag van Groen Links over de samenwerking met Zeist antwoordt mevrouw Haak dat Zeist met een zeer omvangrijk herstructureringsproject geconfronteerd wordt. Het bleek voor Zeist moeilijk te zijn om dat project in zijn geheel op tafel te krijgen. Dat had gevolgen voor de rol van de provincie. Nu ligt er een projectplan voor en worden op basis van het convenant discussies met partijen gevoerd. Via de projectgroep kan de provincie de voortgang van de eigen inzet bewaken.

De heer V.d. Werff vraagt wie tot nog toe alle gemaakte kosten hebben gedragen.

Mevrouw Haak weet dat niet precies. In voorliggend voorstel wordt aangegeven welke kosten de provincie voor eigen rekening wil nemen. Tot nog toe heeft de provincie financieel bijgedragen aan de kosten voor de planvorming, gericht op Zorgeloos Wonen.

11. Presentatie stand van zaken bedrijfsvoering bureau jeugdzorg met uitnodiging van directeur BJZU

De voorzitter deelt mede dat de verantwoording over de financiële impuls ten behoeve van de bedrijfsvoering van BJZU, die eind 2007 werd toegekend, in de commissievergadering van 2 maart a.s. aan de orde zal worden gesteld. Ook wijst hij erop dat er op 2 februari een werkbezoek aan BJZU zal worden gehouden. Vervolgens geeft hij het woord aan de Raad van Bestuur van BJZU.

Mevrouw E. Lanen stelt zich aan de commissie voor. Samen met de heer Feenstra zal zij vanaf 1 januari a.s. de Raad van Bestuur van BJZU vormen. Zij is van oorsprong kinder- en jeugdpsycholoog en is zeer verheugd dat zij aan BJZU wordt toegevoegd. Zij hoopt samen met de heer Feenstra in de komende jaren een goede sturing aan het bureau te kunnen geven.

Vervolgens houdt de heer Feenstra, lid van de Raad van Bestuur van BJZU, aan de hand van sheets een presentatie over de resultaten en ontwikkelingen van de afgelopen 2 jaar in BJZU.

De voorzitter geeft de commissie gelegenheid tot het stellen van vragen.

Mevrouw Walta auf 'm Keller vindt de presentatie van de heer Feenstra vooral technisch van aard en gericht op de eigen organisatie, echter, de doelstellingen van BJZU worden minder belicht. De heer Feenstra gaf aan dat het jaar 2008 voor BJZU goed verliep maar dat 2009 beter zal worden. Zij had toch een andere presentatie verwacht.

De voorzitter memoreert dat BJZU is gevraagd in te gaan op de ontwikkeling van de bedrijfsvoering van BJZU.

Mevrouw Alsem vraagt of de doelgroep van BJZU (klanten en ouders) iets merkt van de verbeteringen die inmiddels zijn doorgevoerd. Zij vraagt voorts wat het tevredenheidsonderzoek onder het personeel heeft opgeleverd. Aangegeven werd dat er in BJZU een omslag plaatsvindt van centraal naar decentraal. Zij vraagt of dat inhoudt dat actieve samenwerking wordt gezocht met de Centra voor Jeugd en Gezin.

Mevrouw De Heer stelt de volgende vragen:

- Tijdens de presentatie kwam naar voren dat de toezeggingen van de Minister aan de Tweede Kamer wel door Bureau Jeugdzorg moeten worden waargemaakt. Zij vraagt of dat ook geldt voor voorwaarden en eisen die door P.S. aan BJZU worden opgelegd; in hoeverre heeft BJZU last van P.S., bv. van onnodige bureaucratie die door handelen van P.S. is ontstaan? Is de regelgever in die zin ook zelf onderdeel van het probleem?
- BJZU houdt zich bezig met kwaliteitsbeleid. Zij vraagt tot wie cliënten en hun ouders zich kunnen wenden wanneer zij niet tevreden zijn over geleverde kwaliteit. P.S.-leden krijgen nl. nogal eens ernstige verhalen te horen over zaken die in de jeugdzorg niet goed gaan.
- Tijdens de presentatie werd voor wat betreft de wachtlijst gewag gemaakt van grote vorderingen, terwijl de wachtlijsten beslist nog aanzienlijk zijn. Zij vraagt hoe dat zit.

Mevrouw Pennarts brengt het volgende naar voren:

- P.S. hebben in september 2007 geld beschikbaar gesteld voor de bedrijfsvoering van BJZU. Afsproken is dat P.S. met grote regelmaat over de voortgang zouden worden geïnformeerd. Echter, dat is nooit gebeurd. Dienaangaande vraagt zij om een toelichting.
- Al jarenlang lijkt er sprake te zijn van een "ijzeren voorraad" van minstens 250 wachtende kinderen. Kennelijk treedt er bij de doorstroming een stagnatie op waardoor het aantal wachtende kinderen niet afneemt. Zij vraagt of dit structureel kan worden opgelost.
- Naar aanleiding van de informatie van de heer Feenstra over de beperkte wachtlijst bij het AMK, wijst mevrouw Pennarts erop dat zojuist is gemeld dat het AMK te maken heeft met een wachtlijst van 49 kinderen. De gegevens uit het systeem van BJZU zijn kennelijk niet geheel eenduidig.
- Meermalen is er extra budget beschikbaar gesteld voor het wegwerken van wachtlijsten. O.a. werd het geld aangewend voor het aantrekken van extra medewerkers. Toch worden de problemen niet opgelost. Heeft dat te maken met het personeelsbeleid? Zij begrijpt dat de instroom van cliënten moeilijk te managen valt, terwijl er anderzijds toch wel een bepaalde constante stroom kan worden ingeschat. Zij vraagt waarom de wachtlijsten niet op nul uitkomen.

Mevrouw Nap constateert dat de verantwoording richting accountant erg veel tijd kost. Zij sluit zich aan bij de vraag van de ChristenUnie in hoeverre de provincie daar mede schuldig aan is. Wat kunnen de provincie en BJZU ondernemen om de bureaucratie tegen te gaan? Zo komt het voor dat ouders vier keer een zelfde formulier moeten invullen; dat moet toch anders. Sprake is er in BJZU van een groot personeelsverloop. Zij vraagt of er nog wel voldoende gekwalificeerd personeel te vinden is.

Mevrouw Van Benthem stelt de volgende vragen:

- Zij vraagt hoe de medewerkers momenteel aankijken tegen BJZU; zij vraagt of er ook aan de slag wordt gegaan met de cultuur binnen BJZU.
- Voor wat betreft communicatie en PR vraagt zij wat er is ondernomen om BJZU aantrekkelijker te maken voor cliënten en voor nieuwe medewerkers.
- Tijdens de presentatie werd aangegeven dat er vrij weinig te doen is aan het personeelsverloop, echter, er komen meer mensen op de arbeidsmarkt beschikbaar. Het zou goed zijn om medewerkers meer en blijvend voor het werk te interesseren. Daardoor zal het verloop afnemen.

Mevrouw Versteeg brengt het volgende naar voren:

- Destijds stelde D66 bij het beschikbaar stellen van extra geld voor BJZU de retorische vraag wat het kind daarmee zou opschieten. Tijdens de presentatie kwam die vraag weer bij haar naar boven. Weliswaar gaat het nu over de bedrijfsvoering maar daar hoort de doelgroep zeker bij.
- Zij vraagt wat het tevredenheidsonderzoek behelst en wie de doelgroepen zijn geweest.
- Zij refereert aan een bijeenkomst met JIJ Utrecht. Zij is toen behoorlijk geschrokken van de signalen die daar naar voren kwamen, o.a. over de telefonische bereikbaarheid van BJZU die te wensen overlaat, het feit dat cliënten hun verhaal zo vaak moeten herhalen en over medewerkers die elkaar tegenspreken. Het gaat hier om basale elementen uit de bedrijfsvoering van BJZU die kennelijk niet op orde zijn. Dit roept bij haar de vraag op wat er bereikt is met de € 1,2 miljoen investering.
- BJZU heeft destijds met de provincie afgesproken dat er eind 2008 een robuuste organisatie zal bestaan met een excellente uitvoeringsorganisatie waarbij er sprake is van goede relaties met provincie en zorgaanbieders. Het ging hier om een behoorlijk ambitieuze doelstelling van BJZU. D66 hoopte toen dat de bedrijfsvoering aan het eind van 2008 tenminste een voldoende zou verdienen. Zij heeft er moeite mee dat BJZU nu stelt dat er nog geen robuuste organisatie ontstaan is. Zij vraagt hoe BJZU nu zelf aankijkt tegen die zeer ambitieuze doelstelling uit het eigen plan.
- Uit het plan van BJZU wordt op pag. 9 en 10 ingegaan op knelpunten, risico's en prioriteiten en aandachtspunten. Daaruit maakt zij op dat BJZU zich een jaar geleden wel degelijk bewust was van al die elementen die de resultaten van BJZU zouden kunnen beïnvloeden. Dit kan geen nieuw gegeven zijn geweest.
- In het plan staat een deel over BJZU in 2009. Zij heeft eerder begrepen dat het rapport Sturen in Vertrouwen in 2007 feitelijk als een nulmeting moet worden aangemerkt. Zojuist heeft er een presentatie plaatsgevonden. Zij gaat ervan uit dat er ook een rapportage aan P.S. wordt voorgelegd waarover kan worden gedebatteerd. Zij verzoekt in die rapportage ook in te gaan op de actuele stand van zaken van BJZU december 2008, gerelateerd aan de eigen ambities van BJZU. Pas dan kunnen P.S. beoordelen of de investering van € 1,2 het juiste resultaat heeft opgeleverd.

De heer Lutfula brengt het volgende naar voren:

- Tijdens de presentatie werd vooral ingegaan op de bedrijfsprocessen. Ook zijn fractie vraagt zich af wat de betekenis daarvan is voor de kinderen. Ervaren zij een verbetering in BJZU?
- P.S. horen in het kader van de wachtlijsten steeds dat de cijfers variabel zijn. Hij vraagt wat P.S.-leden kunnen doen om de doelstellingen van BJZU te bereiken. Steeds weer komen P.S. met voorstellen om wachtlijsten op te lossen, maar na verloop van tijd komt er weer een ander probleem naar voren.

- Hij vraagt of het management zich bewust is van de processen binnen afdelingen voor wat betreft de begeleiding van kinderen. De commissie RGW heeft van cliënten vernomen dat er op dat vlak nog het nodige te verbeteren valt.

De heer Jonkers begrijpt dat er goede omstandigheden voor de medewerkers van BJZU worden gecreëerd terwijl er tegelijkertijd een verloop is van 18%. Dat is toch zorgelijk omdat daarmee kennis en ervaring wegvloeit. Hij vraagt waarom medewerkers de organisatie verlaten. Worden er met deze mensen exitgesprekken gevoerd?

Hij betreurt het dat er in deze presentatie geen visie op de toekomst is gegeven, gekoppeld aan een tijdspad. Hij vraagt wat volgens de RvB de oorzaak is waarom verbeteringen niet echt van de grond komen. De heer Feenstra gaf in zijn presentatie aan dat er wél progressie wordt geboekt, echter, dat vertaalt zich niet in de rapportage aan P.S. Er worden wel extra financiële middelen ingezet maar zonder resultaat. Hij vraagt wanneer dat resultaat dan wel kan worden verwacht. Het kind merkt z.i. pas echt iets van verbeteringen, wanneer er geen wachtlijsten meer zijn.

Mevrouw Versteeg ziet dat toch anders dan de heer Jonkers. Een wachtlijst is erg complex. Een aflopende wachtlijst behoeft op zich geen indicatie zijn dat het kind er wat aan heeft. Haar gaat het erom dat de basale organisatie van BJZU op orde is, zoals een betere telefonische bereikbaarheid.

De heer Feenstra laat het volgende weten:

- Zijn presentatie is een terugblik op de bedrijfsvoering van BJZU. Hij heeft daarin termen genoemd, die niet voor iedereen bekend zijn. Juist die begrippen gaan over de inhoud van het werk. Hij wil graag met P.S. in gesprek om al die begrippen nader uit te leggen. Nu kan dat niet, want dat kost teveel tijd.
- Belangrijke landelijke trajecten zijn de jeugdreclasseringmethodiek, de Delta methodiek voor jeugdbescherming, de verbetering van de indicatieprocessen bij BJZU en het beslissen over veiligheid bij het AMK. Deze trajecten worden ook door BJZU uitgevoerd en t.z.t. zal hij P.S. rapporteren over de bereikte resultaten. Ouders merken dat zij anders benaderd worden door de gezinsvoogden die hun kernbeslissingen zorgvuldiger nemen en dat aantoonbaar vastleggen in een contactjournaal.
- Ouders en kinderen merken ook dat er sinds kort veiligheidsmanagement wordt toegepast. In een veiligheidsplan wordt aangegeven hoe veiligheid en beschermingstaken in de processen van BJZU worden gewaarborgd.
- Op 1 januari 2007 is gestart met de centrale aanmelding van cliënten. Er was sprake van een lastige aanlooperperiode. Het bereikbaar zijn van BJZU onder één telefoonnummer blijkt een groot winstpunt te zijn. Hij kan zich wel voorstellen dat cliënten formulieren of vragen dubbel hebben moeten beantwoorden als gevolg van de komst van nieuwe, niet ingewerkte medewerkers.
- Cliënten kunnen met ondersteuning van de Cliëntenraad, een klacht indienen bij de vertrouwenspersoon c.q. de ombudsman. Binnenkort wordt er een nieuwe klachtenprocedure ontwikkeld. Ook de inspectie zal hierop in 2009 toezien.
- Wachtlijsten en doorlooptijden zijn bedrijfsmatige aspecten waar heel veel achter zit en dat vooral bedrijfsmatig moet worden opgelost. Het personeel is druk bezig de stijgende instroom op te pakken in methodisch inhoudelijk afgesproken trajecten om zo de doorlooptijden te versnellen. BJZU pakt dat nu veel scherper op.
- Vragen zijn gesteld over de vrij constante hoeveelheid kinderen op de wachtlijst. BJZ heeft te maken met cliënten die belangrijke beslissingen over zich heen krijgen. BJZ heeft cliënten en gezinnen die hoe dan ook in het vrijwillige kader moeten blijven. Het bestaansrecht van BJZ is ook dat mensen gemotiveerd worden om hulp te aanvaarden en zelf hun problemen dankzij hulpverlening gaan oplossen. Dat botst nogal eens met een termijn van 6 weken na indicatiebesluit. Een deel van de wachtlijst heeft ermee te maken dat BJZ met die cliënten in

- gesprek is en dat cliënten ruimte nodig hebben om uiteindelijk te kiezen voor het vrijwillig kader.
- Het tevredenheidsonderzoek is onder de eigen medewerkers gehouden. Ze waren tevreden over hun eigen werk maar kritisch over de achterliggende organisatie. Een en ander is met de O.R. besproken en wordt meegenomen in de RIE. Met de OR zal een en ander in een gezamenlijk plan van aanpak in 2009 worden opgepakt. Zeker is er oog voor het cultuurvraagstuk. BJZU heeft veel hoog opgeleide professionals voor hulpverlening die in het verleden nooit te maken hebben gehad met produktdenken, registreren, doorlooptijden, vermindering wachtlijsten e.d. De omslag naar een meer bedrijfsmatige organisatie heeft ook tot gevolg gehad dat er medewerkers zijn die vertrokken naar de zorgaanbieders. Met andere Bureaus Jeugdzorg wordt gezocht naar aansluiting bij de hogescholen om in de opleiding meer aandacht te geven aan het belangrijke werk van een BJZ dat ook andere elementen heeft dan alleen maar hulpverlening. Deze culturomslag vraagt tijd.
 - Gevraagd is of BJZU wordt belast door de eisen van de provincie. De rechtmatigheid vraagt heel veel werk. Dat is zodanig opgepakt dat medewerkers wordt geleerd in producten te denken. Hij kan niet zeggen dat hij “last heeft van de provincie”.
 - De richting naar meer decentraal is ingezet omdat gemeenten een belangrijke rol in het jeugdbeleid en in de jeugdzorg krijgen. Samenwerking tussen BJZ en CJZ wordt cruciaal. Daarover is reeds met enkele gemeenten een convenant afgesloten. Ook in het kader van UJC worden daarover met gemeenten afspraken gemaakt. In november heeft BJZ met 20 wethouders met portefeuille jeugdzorg gesproken o.a. over de taken van BJZ en de wettelijke kaders waaraan men zich dient te houden. BJZU heeft een positieve relatie met gemeenten en wethouders en domeindiscussies zijn niet aan de orde.
 - Gevraagd is waar BJZ nu staat. Hij is erg tevreden dat BJZ in dit jaar bijna geen wachtlijst heeft gehad, als één van de weinige Bureaus Jeugdzorg in Nederland. Dat eist overigens wel zijn tol. De werkdruk is bijzonder hoog en de problemen worden samen met de O.R. opgepakt. Hij hoopt niet op nieuwe wetgeving in het nieuwe jaar omdat er tijd nodig is om lopende trajecten te borgen. Samen met personeel en OR wordt gewerkt aan een robuuste organisatie. Duidelijk is wel dat de druk op de organisatie zal blijven bestaan en daar moet op een goede manier mee worden omgegaan. BJZ moet sterker zijn en sneller reageren bij onterecht negatieve publiciteit.

Mevrouw Versteeg vraagt nogmaals hoe de heer Feenstra nu aankijkt tegen de hoge ambities die hij destijds in zijn plan heeft opgenomen. Zij begrijpt dat het tevredenheidsonderzoek alleen onder de eigen medewerkers is gehouden. Zij begrijpt niet waarom ouders en kinderen niet bij een dergelijk onderzoek zijn betrokken, temeer daar de commissie WMC van de doelgroep veel negatieve signalen over de basale bedrijfsvoering van BJZU heeft vernomen. Ook gemeenten zouden bij een dergelijk onderzoek moeten worden betrokken. Ook heeft zij signalen ontvangen dat voogden niet bereikbaar zijn, dat voogden soms maandenlang geen contact opnemen en dat kinderen met wisselende voogden te maken krijgen. Dit alles vindt zij erg zorgelijk. Zij vraagt of dat alles te wijten is aan het grote personeelsverloop. Zij vraagt in hoeverre de bedrijfsvoering van BJZU inspeelt op het digitale kinddossier dat per 1 januari 2009 wordt ingevoerd.

De heer Feenstra zet uiteen dat het effect van de sterk groeiende instroom aan cliënten op de organisatie is onderschat. De organisatie heeft een scherpe omslag doorgemaakt van gerichtheid op opgroei-problematiek naar veiligheid en bescherming voorop. Hij heeft dat twee jaar geleden, toen hij in dienst trad van BJZU, onderschat. Dat is één van de redenen dat de organisatie minder robuust is geworden dan hij toen aannam. Hij is daar realistischer in geworden. Hij is het met mevrouw Versteeg eens dat de mening van de cliënt er absoluut toe doet. Met Clientenraad en JIJ Utrecht is afgesproken dat de cliëntenparticipatiemeter in BJZU zal worden

geïntroduceerd. Hij heeft minder zicht op de concrete situaties die door mevrouw Versteeg zijn genoemd als het gaat om onbereikbaarheid van BJZU en veel wisselende gezinsvoogden. Het gaat hier om een combinatie van personeelsverloop, de beleving van de cliënt en de medewerker alsmede de sterk stijgende instroom van cliënten. De incidenten zijn door die combinatie ontstaan. Mevrouw Versteeg wijst erop dat het beslist niet om incidenten ging.

De voorzitter rondt dit agendapunt af. De commissie krijgt in de komende periode meerdere mogelijkheden om opnieuw over de jeugdzorg in gesprek te gaan. Hij dankt de leden van de Raad van Bestuur van BJZU voor hun aanwezigheid en hun toelichting.

12. Statenbrief Plan van Aanpak Nazorg na jeugdzorg

Mevrouw Van Benthem is blij met deze uitwerking van het programma Nazorg waarin de motie duidelijk is verwerkt. Aangegeven wordt dat het thema nazorg wordt verwerkt in de programmatische ketenzorg. Echter, met de motie wordt bedoeld dat er breder wordt gekeken naar het onderdeel nazorg. Hoe is het dan mogelijk dat er van een zelfde financiering wordt uitgegaan terwijl er sprake is van verbreding?

Mevrouw De Heer kan zich in dit Plan van Aanpak vinden. Zij stelt de volgende vragen:

- De positie van de ouders moet worden geïntegreerd in alle zorg- en hulpverlening. Echter, in dit Plan van Aanpak kan zij de rol van de ouders niet expliciet terugvinden. Zij vraagt om de bevestiging dat de rol van de ouders ook in het nazorgtraject van groot belang is.
- Gelet op de prioritering is het streven dat 50% van de jongeren nazorg ontvangt. Zij kan zich daar wel in vinden. Aandacht vraagt zij voor de kinderen die, als noodoplossing, ten onrechte in een justitiële inrichting moeten verblijven. In het kader van nazorg moet extra goed naar deze kinderen worden gekeken; voor een goede terugkeer in de thuissituatie is nazorg voor hen extra belangrijk.

Mevrouw Pennarts constateert dat er met twee pilots wordt gestart om het nazorgaanbod het beste vorm te kunnen geven. Een budget van € 300.000 voor twee pilots lijkt haar aan de lage kant, temeer daar de pilots nog volop in ontwikkeling zijn. Zij vraagt hoe groot de bereidheid van Utrecht en Amersfoort is om hieraan mee te werken. Is er daadwerkelijk zicht op een samenwerking met die twee gemeenten? Voor wat betreft de aanpak van de pilots, vraagt zij hoe realistisch de geschetste werkwijze is. Is het reëel te veronderstellen dat de nazorg voor alle jongeren in de toekomst op die manier kan worden vormgegeven? Als dat niet zo is, dan moet het ook niet op die manier worden getest omdat de resultaten daarvan uiteindelijk niet kunnen worden geïmplementeerd. Beter is dan om aan te haken bij een bestaand nazorgtraject bij 3 van de 7 jeugdzorginstellingen.

In het rapport De Laatste Schakel komt naar voren dat nazorg verschillend wordt geïnterpreteerd. Het is dan ook van belang dat nazorg duidelijk wordt gedefinieerd, Zij adviseert om bij bestaande initiatieven aan te haken en goede praktijkvoorbeelden uit andere provincies te inventariseren.

Mevrouw Alsem meent dat er strikt genomen geen nazorgprobleem zou moeten zijn, ervan uitgaande dat het kind centraal staat. Zij wil voor de hoge eis gaan dat 100% van de kinderen, die het nodig hebben, nazorg moeten krijgen. Zij pleit ervoor om de overgang tussen jeugdzorg en nazorg soepel te laten verlopen. In de pilots moet daar aandacht aan worden besteed. Het lijkt erop alsof een uitbehandeld kind in de jeugdzorg in de Verwijsindex wordt geplaatst en dat instellingen op lokaal niveau uit eigener beweging dat kind uit de lijst gaan halen. Zij vindt dat geen goede benadering. Nazorg is altijd maatwerk. Al tijdens de behandeling van een kind moet contact worden gezocht met degenen die naderhand verantwoordelijk worden voor de nazorg, om zo continuïteit in de hulpverlening te waarborgen. Zij vraagt dit element mee te nemen in de pilots.

Ook zij vindt dat na afloop van de pilots goed moet worden gezien hoe de resultaten kunnen worden gebruikt. De VVD steunt dit voorstel maar pleit voor een serieuze aanpak teneinde een compleet en sluitend hulpverleningsstelsel voor kinderen te realiseren.

Mevrouw Nap laat weten dat het CDA dit voorstel steunt. Zij sluit zich voorts aan bij de vragen die door de ChristenUnie naar voren zijn gebracht. Voorts laat zij weten dat zij moeite heeft met de formulering van punt 2 van pag. 11.

Mevrouw Versteeg stelt een vraag over de Verwijsindex risicjongeren. Voorgesteld wordt om de implementatie van nazorgmeldingen binnen het afsprakenstelsel van de Verwijsindex risicjongeren op te nemen. Zij heeft begrepen dat de VIR een horizontaal systeem is en dat roept bij haar toch de nodige vragen op. Voorts signaleert zij dat de VIR tijdelijk is. Na een aantal jaren worden de gegevens gewist en in het kader van de nazorg aan jeugdigen is het zinvol om gegevens te behouden. Op de laatste pagina wordt een voorbeeld gegeven van een uitgewerkt basis concept nazorg terwijl de VIR daarin niet verwerkt is. Zij vraagt wanneer de VIR daarin wel wordt verwerkt.

De heer Lutfula is blij met dit voorstel. Hij constateert dat 50% van de jongeren nazorg zal krijgen maar zijn vraag is hoe wordt bepaald welke jongeren al dan niet voor nazorg in aanmerking komen. Niet alleen moet naar statistieken en cijfers worden gekeken; vooral is de individuele situatie van de jongeren van belang of hij/zij voor nazorg in aanmerking komt.

Op pag. 2 komt naar voren dat de aanpak van het project afhankelijk wordt van de Verwijsindex. Hij vraagt of wel zeker is dat de Verwijsindex gerealiseerd gaat worden, voordat het project in de uitvoeringsfase komt. Het Plan van Aanpak komt in 2009 in uitvoering. Wat gebeurt er met de kinderen die voor die termijn al met ontslag gaan; wordt met terugwerkende kracht nagegaan wie voor nazorg in aanmerking komt?

De heer Jonkers kan zich in dit voorstel vinden. Hij constateert dat er ook in dit voorstel een rol is weggelegd voor BJZU. Hij vraagt zich af wat de effecten van deze taakverzwaring voor BJZU zal hebben en voor de slagingskans van de projecten.

Mevrouw Haak zet uiteen dat de Verwijsindex een technisch middel is om anderen te bereiken. Het biedt de mogelijkheid om voor alle kinderen die uit jeugdzorg worden ontslagen een melding te maken die in gemeenten terecht komt. Daardoor zijn gemeenten bekend met het feit dat de jeugdzorg voor een jongere geëindigd is. Vervolgens zijn gemeenten/ Centra voor Jeugd en Gezin weer aan zet en kunnen zij een nazorgtraject voor het kind inrichten. Provincie en gemeenten gaan daarover afspraken maken. Om een extra impuls aan de nazorg te geven is gekozen voor twee pilots, met name op het moment dat het kind zich nog in de jeugdzorg krijgt. Met behulp van een maatschappelijk werker of een coördinator wordt nagegaan wat het kind nodig heeft. Wanneer de pilots tot de gewenste resultaten leiden, dan zal die aanpak breed worden uitgerold in de gemeenten. Ook zal dan worden nagegaan of er wellicht extra geld nodig is om die uitrol tot stand te brengen.

De gemeenten Amersfoort en Utrecht werken mee aan de pilots en met een redelijk bescheiden budget kan er toch veel tot stand worden gebracht. Er hoeft nu nog niet te worden gekozen tussen kinderen die wel of niet voor nazorg in aanmerking komen. De nazorg is bedoeld voor kinderen die ouder zijn dan 16 jaar. De ouders worden bij alle hulpverleningstrajecten betrokken. Zij zegt toe in de pilots extra aandacht te zullen besteden aan de rol van de ouders, bv. bij het zelfstandig wonen van jongeren.

Mevrouw Pennarts vraagt waarom niet wordt aangehaakt bij bestaande nazorgprojecten van instellingen of het algemeen maatschappelijk werk. Het gaat om kinderen ouder dan 16 jaar. Zij vraagt zich af of een benadering met een Centrum voor Jeugd en Gezin voor deze kinderen wel de beste aanpak is.

Mevrouw Haak antwoordt dat het hier om twee zaken gaat. Gemeenten komen met de Verwijsindex te weten dat de jeugdzorg van een kind is beëindigd en dat er wellicht nazorg nodig is. Daarnaast zijn er kinderen waarvoor een nazorgtraject moet worden ingericht, en tezamen met vele andere partijen wordt dan nagegaan hoe dat het beste kan worden opgepakt. In dat geval moet er maatwerk worden geleverd.

De voorzitter rondt de discussie over dit agendapunt af. Hij memoreert dat de commissie WMC op 15 juni de jaarrapportage jeugdzorg zal bespreken.

TER KENNISNEMING

13. Utrechtse molens in de steigers

14. Schenking beelden Jits Bakker

15. Regeling Utrechtse Schatkamer

16. Sluiting

De secretaris verzoekt de woordvoerders jeugdzorg voorafgaand aan de commissievergadering van 26 januari een uur eerder aanwezig te zijn. De Randstedelijke Rekenkamer heeft gevraagd om een gesprek over de opzet van een wachtlijstenonderzoek jeugdzorg voor de vier provincies.

Niets meer aan de orde zijnde, sluit de voorzitter de vergadering.